

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

„ASTRA”

Acesta e numele acelei instituții, care în zilele acestea ne-a procurat o adevărată bucurie.

Amintind despre vîeața noastră publică din ultimii trei ani, istoria va scrie cândva pe o pagină a sa că: «atunci i-a cuprins pe Români o toropeală și somnolență ca pe vreme de nor și ploaie și conducătorii lor de toate felurile, în lipsă de altceva să duceau la «învingeri morale» uneori mai desastroase și decât perderile din toate punctele de vedere, și mai ales din punctul de vedere moral. Pentru că, abstragând dela altele, să făcea să-și peardă și ei înșiși respectul de sine arătându-le că nu sunt nici eroi și nici puternici, pentru că acestia nu mințesc nici când. Făceau, ca pe aceeași vreme generalii spanioli din Cuba, cari depeșau acasă: «Am bătut pe insurgenți de i-am stîns, mai trimiteți 50.000 infanterie și 100 tunuri», eară când trebuia să-și recunoască și înaintea lumii căte o înfrângere suferită din partea insurgenților sau Americanilor, reclamau pentru sine sus și tare învingerea morală și se îmbătau, dar numai pe sine, cu ea; însă nu astfel că să fie conștiții că ei au avut vr'un succes, fie și moral, care de altfel fără cel real e așa de rar ca corbul alb, ci ca lumea să-i țină de învingători, cel puțin morali. Astfel de învingeri morale au tot secerat, și atât, până când au perdit totul.

Noi credem că istoricul, care va scrie astfel, va fi cel mai adânc și temeinic cunoscător al vremurilor noastre, pentru el trecute.

Căci într-adevăr am avut de înregistrat și noi până acum atâtea învingeri și succese «moral», încât, afară numai dacă am fi niște oameni, cari nu cunosc nici o cumpătare, ne-am fi

săturat de ele până în gât, chiar și dacă ar fi fost altceva mai bun. De aceea și rugăm pe toți, căci comandă căte o parte mai mare sau mai mică din Români, în privința politică, economică, culturală, socială sau literară, pe generali și căprari, ca afară de locuri, unde ne e imposibil să câștigăm alte succese, decât morale, ca în congregații și municipii, să ne mai ducă și la învingeri reale. Altfel perim «cu zile în sin».

Să nu ni-se răspundă, că Români, cel puțin acum, nu sunt buni de-a face cu ei nimic. «O turmă de oi condusă de un leu face mai mult, decât o turmă de lei condusi de o oaie», zice Homer.

Dar' oare să fie Români un popor atât de miserabil?

Nu credem! Să nu credem pentru că tocmai în anii acestia, cari vor fi pentru noi totdeauna de tristă memorie, său dat strălucite dovezi despre contrarul: adunările generale ale «Astrei» la Lugoj, «Societății pentru crearea unui fond de teatru» la Orăştie și pe căt putem judeca după rapoartele scurte și nepublicate încă întregi, a «Astrei» la Beiuș.

E imposibil să înainta numai pe un teren, fără a înainta în același timp și pe celelalte. Să avem atâtea de făcut pe toate terenele, și pe fiecare Român intelligent se vinătăia oameni din popor și-i stau la dispoziție atâtea forțe, încât străinii ne învidiază. Să fiecare minut ne e scump.

Să caute fiecare în jurul seu și să vedea cătă sunt de făcut. Să pună apoi mâna pe lucrul, la care se pricepe mai bine și cătră care mai mult îl trage înima și cu atâtă oameni, căci va putea aduna în jurul seu pentru scopul respectiv să lucreze înainte până va termina, ori de sună constituții în vreo societate după toate formele, ori de nu, cu titlul de director, președinte, secretar etc. sau fără nici un titlu; căci nu

acestea îi dau puterea de a munci, eară ocasiunea astă cătă vrea, și fără ele. În toate țările și totdeauna au fost și sunt oameni, cari fără nici un titlu sau post formal muncesc pentru progres și binele comun mai mult și mai cu succes decât toți ministrii de pe vremea lui, și săteni, cari muncesc mai mult și mai cu succes decât primarii lor.

Acelora, cari să tem de pedezi că: intrigii, calumnii, invidia și altele, le aducem aminte că Românul mai nainte de a pleca la drum socotea cătă timp să va trebui, cumpănește toate eventualitățile unei ploi, a unui vînt rece etc. și să pregătește pe căt poate, să le facă față, apoi își face cruce și pleacă cu D-zeu înainte; însă nici-când nu va întrelăsa o călătorie sau un lucru pe care trebuie să voește să-l facă și nici-când nu se va opri în drumul lui, afară numai dacă nu e slugă, trimis de stăpân. Pentru că Românul nu e laș.

Să dela țărani români ar putea înveța toți cărturarii nostri mai mult decât din toate cărțile din lume.

Pentru că aceeași însuflețire puternică și sinceră, vreau să zic fără fruse, aceeași rezoluționă intru urmărirea scopului, tact, prudență și energie a dovedit și Asociația în acești ani de grea încercare și prin aceasta a secerat o învingere reală în Bihorul adormit de mult, pentru că intinde și întărește imperiul limbii și culturii românești, pentru că face să ne mai și salte înima de bucurie și ne înseñinează frunțile înnorate de grija viitorului, și pentru că în același timp ne învață și școală, cum putem să ajungem aceea-ce voim pe orice teren, și slăvită de tot Românul!

Să fie lăudați, iubiți și respectați cari o au condus și toți căci la Lugoj, Sibiu, Mediaș și Beiuș i-au ajutat la învingere și au conlucrat pentru înaintarea ei, cu mult și cu puțin, cu punga,

mai puțin de tot. ca să-ți cânte... cu al lor același glas melodios.

Pentru calități aveau un mănușchiu, aveau aceeași înime bune, compătimitoare; aceeași maniere gentile, plăcute, preuitoare...

Ele aveau până și aceeași voce, același obiceiu de a-ți turna ceaiul.

Voiam să mă 'nsor! Voiam să-mi iau de soție pe una din amicele mele... dar' pe care?

'Mi-se păreau exact tot așa de bune, tot așa de frumoase, tot atât de grațioase una ca și alta...

Ele aveau aceeași idei, aceeași gusturi... Ele ziceau, »da« în același timp... se roiau în același timp... mă faceau să surd amândouă în același moment.

Cu toate acestea, căci cineva vrea să se 'nsoare trebuie să aibă o preferință.

Nu puteam să le trag la sorti... nu puteam să pun mâna la înțemplare pe un cap blond de zină, și apoi să mă uit de două-ori ca să spun...

— Hei, dar' e Profira...

Sau:

— Hei, dar' e Elisa! Aceasta va fi puțuțameală...

Ele sămănu atât de mult una cu alta, că însăși părinții lor le-ar fi confundat... dacă n'ar fi avut una o panglicuță albastră... cea-

sfatul și fapta, care cu ce și cu căt a putut!

Onoare celor ce pe ori-care teren vor urma aceeași cale!

Manifestul Țarului.

Cel mai puternic împărat al lumii, Țarul Nicolae II. al Rusiei, a publicat prin ministrul seu de externe, contele Muraviev, un Manifest, care a fost adresat tuturor țărilor și statelor, în care se propune o desarmare generală.

Acest manifest a produs o mare surprindere în toată lumea. Deoarece e aproape de necrezut, că acel împărat, care e considerat ca cel mai mare primejditor al păcii, să aducă o astfel de propunere.

Două țări se află, cari privesc mai cu neîncredere acest manifest, și acestea sunt Franția și Anglia.

Francia crede, că cu acest manifest Țarul voește să le tragă numai pe sfoară, și e măhnită, că Germania a și scris deja Țarului, că îl va sprințini din toate puterile pentru a duce la îndeplinire această propunere.

Anglia zice, că această propunere îi poate fi de folos ori-cărei puteri, numai ei nu.

Afără de aceste două țări, toate celelalte își exprimă bucuria asupra acestei propunerii, care și dacă nu se va putea realiza, totuși are o mare însemnatate istorică pentru totdeauna, căci ea vine dela Țarul tuturor Rușilor.

O foaie germană, «Hamburger Korrespondenz», aduce stirea, că între împăratul Wilhelm II. și între Țar ar fi decurs deja per tractări foarte amănunte asupra acestui lucru, și ar fi ajuns la deplină înțelegere.

Foaia socialiștilor numită «Vorwärts» scrie, că această propunere e adânc chibzuită și e dată în lume, pentru a

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Pe gânduri.

...Si privesc în depărtare
Stoluri lungi de rândunele
Si ca ele-asa drumețe's
Toate gândurile mele.

Nisuințele le mînă
Pururea și în tot locul,
Insă pas cu pas din urmă
Le tot paște nehorocul.

'Mi-am fost zis cu hotărire,
Si 'mi-am zis în multe rînduri
Să mă las în voia soartei
Si să nu mai cad pe gânduri;

Dar' mi-a fost cu neputiță,
Căci nu sunt stăpân pe ele,—
Si tot trec cum trec în zare
Stoluri lungi de rândunele.

I. N. R.

Intre două verisoare.

Nu vă puteți închipui cătă de plăcitor, ba chiar cătă de nenorocit este, când cineva are două verisoare, cari se asemănată prea mult una cu alta și când vrea să ia pe una din ele... de soție!

Profira și Elisa sămănu într-adevăr prea mult una cu alta pentru că să poți alege.

Inchipuji-vă doi trandafiri înfloriți pe aceeași ramură! având aceeași formă, aceeași coloare, același miros...

In casul acesta îți mai rămâne încă mijlocul simplu să rupi ramura și să-ți iezi pe amândoi trandafirii.

Dar' când ai ca amice două surioare gemeni, amândouă blondine, amândouă albe ca crinul, amândouă cu doi ochișori albastri, cu două buzișore rumene, cu două salbe compuse din treizeci și doi de dințișori de sidef, cu grumazul lăptos încadrat de același guler de catifea neagră... — își pierzi mintea!

Pe lângă aceasta amândouă cu același caracter... cu același calitate... și cu același defecte... niște defecte foarte mici, ca de exemplu de a se privi din când în când în oglindă... (la vîrstă de opt-sprezece ani aceasta se iartă) și de a se lăsa să fie rugate puțin... oh nu-

mai puțin de tot. ca să-ți cante... cu al lor același glas melodios.

Pentru calități aveau un mănușchiu, aveau aceeași înime bune, compătimitoare; aceeași maniere gentile, plăcute, preuitoare...

Ele aveau până și aceeași voce, același obiceiu de a-ți turna ceaiul.

Voiam să mă 'nsor! Voiam să-mi iau de soție pe una din amicele mele... dar' pe care?

'Mi-se păreau exact tot așa de bune, tot așa de frumoase, tot atât de grațioase una ca și alta...

Ele aveau aceeași idei, aceeași gusturi... Ele ziceau, »da« în același timp... se roiau în același timp... mă faceau să surd amândouă în același moment.

Cu toate acestea, căci cineva vrea să se 'nsoare trebuie să aibă o preferință.

Nu puteam să le trag la sorti... nu puteam să pun mâna la înțemplare pe un cap blond de zină, și apoi să mă uit de două-ori ca să spun...

— Hei, dar' e Profira...

Sau:

— Hei, dar' e Elisa! Aceasta va fi puțuțameală...

Ele sămănu atât de mult una cu alta, că însăși părinții lor le-ar fi confundat... dacă n'ar fi avut una o panglicuță albastră... cea-

lătă o panglicuță roșie la gât, prin care se deosebiau una de alta.

Era varal Eram invitat să petrec căteva zile la țară pe moșia părinților lor din județul Ilfov.

Mă gândii:

— Acum am să le observ bine, și îndată ce voi descoperi cea mai mică deosebire, voi alege pe aceea, pe care o voi lula...

Din momentul care sosii printre ele, începui observațiunile mele.

Profira și Elisa veniră la dejun, amândouă în rochiile albe, cu singura deosebire a celor două panglicuțe, pe cari le-am pomenit mai sus.

— Bună ziua, Gogule! îmi spuseă ele în același timp.

La masă amândouă aveau aceeași purtare elegantă și gentilă.

Când una vorbia, ceteam în ochii celelalte că ea ar fi zis același lucru.

Eram încurcat!

Nu mai știam pe care s'o iubesc.

După dejun ne plimbarăm prin grădină.

— Ce floare preferi, Elisa? întrebai eu crezând că voi deslega astfel problema însurăteniei mele.

— Trandafirul roșu zise Elisa cu un aer incantat,

o duce în rătăcire. Zice că Rusia prin această acțiune nu are alt scop decât acela, ca să încungișe isbuinirea răsboiului cu Anglia, care ar putea fi foarte periculos pentru ea, deoarece pentru acest răsboiu nu e destul de pregătită, și că manifestul Tarului nu ar fi pacea eternă, ci din contră începutul unei mari vîrsări de sânge.

Carierele vieții.

Industria națională.

In articolul trecut am văzut absula necesitate a clasei industriale la noi, precum și câteva trăsuri generale din ramificațiunile acestei cariere.

Rămâne să atragem atenția publicului românesc, mai ales a părinților, asupra evenualelor urmări desastroase, care trebuie prevenite și delăturate.

E vorbă de înstrăinarea industriașilor nostri.

Lipsiți de o masă compactă și organizată a industriașilor români, suntem siliți să ne trimitem băieții la măiestri străini. Astfel învățății nostri ajung în un mediu cu totul străin, și isolati de influența națională, ne pomenim că puțin le mai pasă de mândria și durerile noastre naționale, și să perd cu totul în multimea acelor oameni, care dacă nu subtrag, de bună-seamă nu adaugă nimic la forțele noastre, ca individualitate etnică.

Ei bine, pentru ce ne-am jertfit noi?

Jertfitu-ne-am ca să nu avem nici un folos de ostenele noastre, sau ne-am jertfit pentru că alții să adune roadele secerișului nostru?

Nu!

Industriașii nostri său ridicat din mijlocul nostru, al nostru sănge curge în vinelelor și ale noastre interese trebuie să le zacă la inimă. Din mijlocul nostru său ridicat și în mijlocul nostru au să-și petreacă zilele vieții.

Trebue să formeze și ei o parte a clădirii noastre naționale, să umple golul care se simțește și care ne istovește puterile.

Sunt săraci; străinii au o industrie bine organizată și multe avantajii, care la noi nu există, dar să avem cel puțin atragere unul către altul și să ne aducem aminte, că dacă nu ne ajutăm unul pe altul, o să devină de batjocura celorlalte neamuri, care sănătate să jertfească interesele personale când e vorbă de interesele naționale.

Sunt săraci și suntem începători; și tot începutul e greu.

E greu, fără îndoială, dar nu trece peste marginile puterilor noastre.

Părinții sănătatei în prima linie a desfășură și a îngrijii simțimintele naționale ale tinerelor odrasle. Părinții și învățătorii.

— Si eu! exclamă Profira. E așa de frumos!

Din grădină trecuram în salon. Amândouă fetele se așeză la piano. Ele jucă să patru măni și să cantă un duet!

A doua zi mă deșteptai în cea mai mare incursătură.

Ce să decid?

Un pretendent nu trebuie să cugete. »Ce frumoase sunt!« ci: »Ce frumoasă e!«.

Dumnezeu uitase să pue și în sufletele lor o văpăie albăstră și altă roșie ca să le pot deosebi?...

Le zării în grădină.

— Amândouă aveau câte un stropitor mic în mână și ușau florile culegând de încă, de coale câte o garofină, câte o rosă, câte un miosotis la marginea pajistiei.

Pe urmă se luară de mână și se plimbă înălțat prin aleile villei.

Pe un boboc de trandafir se odihnia, înțocmai ca pe o perniță de satin roșu, un fluturaș, cu aripile sale albe deschise, îmbătat de parfumul floarei sau apăsat de rouă din meșteri.

Profira îl zări. Cu impulsul instinctiv pe care îl au copiii și sexul frumos de a prinde fluturaș, ea apucă fluturașul de aripi-o.

Elisa făcă un gest repepe... Ea își înălță mâna soarei sale, fluturașul scapă și se înălță.

Băieții nostri să fie mândri, că au să devie industriaș români și să fie conștiți, că ei vor forma cu timpul pătura mult promițătoare a clasei industriale naționale.

Părinții să-și învețe copiii, că afară de datorințele față de sine, mai au încă datorințe față de neamul, ai căruia fii se mândresc și.

Tocmai din acest motiv nu putem recomanda îndeajuns publicului nostru să aplice pe cariera industrială și tineri, care au studii gimnaziale. Abstrăgând dela viitorul frumos al acestor tineri, ei sunt mai asigurați în contra amăgirilor, care ușor pot seduce pe cei mai naivi.

E știut, că cultura e cel mai puternic razboi al libertății și independenței, și nu ne vom mira de amalgamarea industriașilor nostri cu elementele străine — mai bine zis, de starea lor de neactivitate — dacă ne vom gândi că o mare parte dintre industriașii nostri nu știu ceci și scrie. În lumea de astăzi plugarul, care nu știe ceci, e privit peste umăr; și ce vom zice despre industriașii analfabetai, când ei au pretenția de a apartine unei păture sociale mai înalte?

Cultura intelectuală, căștigată în școli, și cultura morală căștigată în sinul familiei românești e o după garanție ce o cerem dela industriașii nostri ca Români cu durere de inimă; și odată asigurate aceste două, nu ne temem că vor fi perduți pentru neamul românesc, chiar de ar trăi în un mediu cu totul străin.

Să înțelegem odată, că suntem avisați la puterile noastre proprii, că trebuie să ne cărim spăturile edificiului social, dacă vrem să avem și noi casă și masă, ca celelalte neamuri.

Să înțelegem, că organizarea noastră internă e de o necesitate supremă, că nu putem sta alătura dușmanilor nostri naționali, dacă suntem slabii și nedisciplinați.

Căci piererea neamurilor nu vine din afară, ci din lăuntru:

„Perirea ta din tine!...“

*

Să nu desperăm; începutul e greu, dar începutul e făcut deja. Publicul românesc a înțeles seriositatea cheștiunei, s'a interesat de ea și ne place a crede, că de aci înainte se va interesa și mai mult ca până acum.

Avem chiar și unele ajutoare pentru meseriașii nostri. (Fondul Andronic, Dr. I. Vanea, Const. Papfalvi, Ioan Vișă și cel al „Transilvaniei“ administrat de „Astra“).

Administratorii acestor fonduri vor să ajute tineri, care merită să împărtășească, încât să nu ne pară rău, că i-am crescut pe banii nostri!

În sfâr... fără a mulțumi măcar aceleia care să salvase libertatea!...

Dar' eu văzusem tot... Acest fapt fu pentru mine mica picătură de favoare care deosebia inima Elisei de aceea a Profirii.

Profira prinsese fluturaș, dar' Elisa îl săpase... ea îl înapoiașe zorilor și florilor sub purpura aurorei...

De! Când cineva are două verisoare care se asemănă atât de mult una cu alta, un fluturaș ușor, poate să cantează în cumpăna amorului mai mult de cât s-ar crede.

M'am căsătorit cu Elisa! A. P. R.

Curiosități calendaristice. Următoarele curiosități, de sigur că nu vor fi cunoscute decât foarte puțin: Luna lui Octombrie începe totdeauna în acea zi a săptămânei, în care începe Ianuarie, bunăoară, în 1898 ambele aceste luni încep în ziua de Joi. Luna Aprilie începe în aceeași zi cu Iulie, așa că este timp, într-o zi de Mercuri. Ear' Septembrie cu Decembrie într-o zi de Marti, Februarie, Martie și Noemvrie încep căte trei într-o zi de Duminecă, pe când lunile Maiu, Iunie și August încep fiecare într-o altă zi a săptămânei. Toate aceste regule însă nu au loc în anii bisextili.

Un secol nu poate începe niciodată în zilele de Mercuri, Vineri sau Sâmbătă. Anul obișnuit se sfîrșește totdeauna în ziua cu care a început, bunăoară în anul 1898 ziua destinată este o Joi.

„Astra“ la Beiuș.

După știrile ce ne sosesc despre adunarea generală a „Asociației pentru literatură și cultură poporului român“, finită la Beiuș, reiese, că a curs un mod splendid. Înălță seara zilei adunării, au sosit Români în număr mare, din toate părțile. Dl protopop Augustin Antal a binevenit comitetul la sosirea lui în Beiuș. Acesta i-a mulțumit președintelui I. M. Moldovan. În ziua de Sfânta Marie, după săvârșirea serviciului dzeesc s'a întinut sedința primă. Cuvântul de deschidere l-a întinut președintele, dl Moldovan, care a spus că îi respunde dl Iosif Vulcan.

După cetera raportului general al comitetului central se urmează la alegerea comisiunilor.

După aceasta au urmat mai multe propunerile cari s-au dat comisiei budgetare spre desbatere.

Dintre disertații singură a dlui Axente Sever a intrat în terminul legal. Tema acesteia este: „Pentru ce nu pot fiinea Români concurență cu Ovreit“, nefiind însă autorul de față, nu s-a cunoscut.

La sfîrșitul sedinței s-au cunoscut de către secretarul II, Dr. Ilie Beu, telegramile de aderență.

Au sosit mai multe telegrame din Sibiu, dintre cari la locul prim e a Ex. Sale Metropolitului Miron Romanul. Mai departe din Arad, Lugoj, Brașov, Hațeg, Oravița, Buda-pesta, Bistrița, Hălmagiu-mare, Rejhinul-săsesc, Valea, Biserica-albă, Rodna-veche, Tăhanul-vechi, Abrud, Cluj, Năsăud, Blaj, Deva etc., și cu acestea se încheie sedința primă.

În sedința a două se cetește raportul special despre „Casa națională“, care este toate imbuscător.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoba.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școală de tête din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Pod

invite pentru o consultare în sinoadele protopresbiterale, de unde vom aduce voința tuturor preoților la un congres extraordinar, care îl vom cere căt de cu grăbire.

Un preot.

Spania și Statele-Unite.

Eată știrile ce ne mai sosesc despre cele-ce se petrec între Spania și Statele-Unite:

Regina Spaniei a subsemnat decretul, prin care se convoacă parlamentul pe 5 Sept. n.

Comisarii spanioli, cari au să fie de față la evacuarea Cubei, au fost deja numiți din partea guvernului. Membrii conferenței de pace dela Paris nici până acum nu sunt încă numiți.

Un transport de trupe spaniole a sosit deja în Spania, din Sant-Yago de Cuba.

Sampson cu flota sa a sosit în New-York la 21 August n.

America și-a numit deja membrii cari au să iee parte la conferența de pace.

Siretenia lui Salomon.

Salomon și Abraham, doi tineri macabei de neam și cu educație perfectă, funcționari comerciali la bancherul Rozenfeld, sunt înzestrati cu un spirit cu totul remarcabil. Uimesc pe camarazii lor prin ușurința cu care potrivesc cuvintele și calambururile. Pe lângă asta amendoi sunt foarte tari în toate jocurile de societate, ceea-ce face să fie invitați foarte des prin familii.

Se înțelege de sine, că Salomon și Abraham sunt gelosi unul de altul. Salomon se îngăbeneste când vorbește cineva de bine despre Abraham; Abraham se înverzește când laudă cineva spiritul lui Salomon.

Cu toate asta să prefac că sunt cei mai buni amici și se îmbrățișează ori de cători le vine să-i tragă palme.

Intr'un cuvânt Salomon și Abraham sunt o pereche de suflete cu totul extraordinare.

Vecinic împreună: la căfenea, la teatru, la bal.

Când zăresti pe Salomon pe stradă, poți fi sigur că Abraham nu-i depare și viceversa.

Mai deunăzi, Salomon și Abraham fură invitați la prânz la un antreprenor de lucrări care era în daraveri cu bancherul Rozenfeld.

Masa a fost căt să poate de veselă, ear' cei doi prieteni au făcut pe oaspeți să petreacă strănic, cu spiritul lor și cu verva lor îndrăcită.

După masă invitații trecură în salon, unde Salomon și Abraham continuă să se întreacă în vorbele lor de spirit.

Dar' tot delectând societatea, cei doi prieteni se pândeau unul pe altul.

La un moment dat, Abraham trage cu coada ochiului spre Salomon și-i închipuește că acesta nu-l vede.

Si atunci vrednicul Abraham combină o siretenie uimitoare. Se apropie de masă, sterge o linguriță de argint și o vîră în buzunar.

— Astă-i șmecherie cum se cade, își zice el în gândul lui. Așa trebuie să te porti cu gojii cari te poftesc la masă.

Foarte mulțămit de el însuși, Abraham se îndreptă către un grup de doamne tinere, când, deodată aude glasul lui Salomon zicend:

— Domnilor și doamnelor, am să vă fac nițică scămatorie.

Intrigat, Abraham trage cu urechea.

— Eată, doamnelor, continuă Salomon, iau bună-oară lingurița astă de argint, o tînătre degete, suflet deasupra... o bag în buzunar... Una, două, trei... Știți unde-i acuma?

— Nu, răspunseră în cor domnii și doamnele.

— Ei binel... Lingurița-i în buzunarul amicului meu Abraham.

Abraham, vînăt de mânie, fu nevoie să ridă cu ceialalți laolaltă, să se lase să-l caute și să dea lingurița, pe când toată lumea aclama pe scămator, care a rămas cu lingurița.

NOUTĂȚI

Earăși foc în Orăștie. În anul acesta se vede că incendiile nu mai au sfîrșit în orașul nostru, ca și cînd Orăștie ar fi devenit un teatru a flacărilor. Nu mai departe că în septembra trecută am înregistrat 3 casuri de incendiu. Luni, în septembra aceasta, tot pe acea vreme, pe care a isbuchit și în septembra trecută, adecă între orele 10 și 11 din zi, semnale de foc alarmau și însăpmîntau locuitorii orașului nostru. Focul a isbuchit dintr-un șopru plin cu nutreț al unui Jidă din piătă, cu numele Baum Mihály și cu iușala fulgerului să lășit și să-a întins flacările și asupra edificiilor din apropiere, fiind toate coperte cu prăstilă, încă într-o jumătate de oră a căzut prădă flacărilor 4 case și 2 suri pline cu nutreț și bucate. Lângă șopru din care a isbuchit focul, s'a aflat și două vagoane de oase, pene etc., cari încă au ars toate. Se zice că un reușăcător ar fi pus focul, deoarece în soprul numit a mai isbuchit focul încă în 4 rînduri, dar' a fost îndată observat și localizat. De astă-dată însă nu s'a mai putut împedeca lășirea lui și asupra altor edificii. Locuitorii orașului nostru sunt foarte nedumeriți din cauza deselor incendii ce se întemplieră de-un timp încoace. Pare că mănia lui D-zeu s'a descărcat asupra Orăștiei.

"Grănițerul" este numele unui nou institut de credit și economi, ce se va înființa în curînd în Dobra (com. Hunedoarei), cu un capital social de 60.000 cor. Institutul e pus la cale de inteligență română din Dobra și jur. Îi dorim isbândă deplină, și indemnizări pe România din acele părți, să-i dea tot sprijinul lor.

Concert în Hațeg. Concertul d-nei Vladăia ce era să se țină în Orăștie Dumineca trecută, din cause neprevăzute, nu s'a putut ține. Se va ține însă *Joi în 8 Sep. n. la Hațeg*, în sala hotelului la „Mielul-de-aur“, cu concursul Reuniunii de cântări din Hațeg. Rugăm cu stăruință publicul român să iee parte în număr cât să poate de frumos atât din loc cât și din jur, la acest concert.

Sfîntire de biserică. Aduc la cunoștința onoratului public, că sfîntirea bisericii nouă din comuna noastră Cămpuri-Surduc s'a desfășurat pe Duminecă în 30 August st. v. (11 Septembrie n.) Prin aceasta se invită toți binevoitorii și milostivii ajutători ai acestei lipsite biserici. Cămpuri-Surduc, la 19/31 August 1898. Ioan Budoiu, preot.

"Mănăstirea Prislopului". În favorul acestei mănăstiri s-au încasat până acum, prin listelexmise, aproape 900 fl. În următorii începem cu publicarea numelor donatorilor.

Moții-criminali. Foile ungurești tipă foc și par din gură, că autoritatea statului e peducă, deoarece simbolul lui, steagul unguresc, a ajuns să fie sfîrșit de Moț tocmai în ziua Sf. Stefan. Si anume în comuna Vaca, la granița dintre comitatul Arad și Hunedoara, nîște necunoscuți au pus mâna pe steagul „unguresc“ ce arbore la primărie, și l-au sfîrșit în bucăți. Pe urma acestor „criminali“, scriu foile maghiare, s'a pus gendarmeria, și au nădejdea că-i vor și prinde și apoi nu glumă, dar au să guste amără pedeapsă pentru această faptă.

Scoală română de meserii. Comunitatea de avere a fostului regiment românesc de grănițieri din Caransebeș, a decis să înființeze o **școală românească de meserii și un internat** în comuna Bîrsa, de lângă Orșova. În internat vor fi primiți 50—60 elevi români și se vor învăța următoarele meseri: *strungărie, lăcașuserie, turnătorie, ferdiri și templărie*.

Au răcori de el. „Hamburger Nachrichten“, organul familiei Bismarck, luând în apărare pe România și Sașii din Transilvania și Ungaria în contra Maghiarilor, zierele din Budapesta cer cu insistență ca guvernul lor să nu mai permită intrarea în Ungaria a malului ziar german.

Producție teatrală împreună cu declamări și urmată de dans se va aranja Duminecă în 4 Septembrie n. În localul „La curte“ din Sebeșel, de către tinerimea de-acolo. Programa: „Trei Doamne și toți trei“, poesie de G. Coșbuc, declamată de d-soara Aurelia Henția. 2. „Arvinte și Pepelea“, vodevil într'un act, de V. Alexandri. 3. „Acru“, poesie de T. Speranță, decl. de d-soara Aur. Henția. 4. „La Icoană“, poesie de A. Vlahuță, decl. de dl Titu Morariu. 5. „Cinel-Cinel“, comedie într'un act de V. Alexandri.

Deputați români la universitatea săsească. La 30 Aug. n. a fost ales de către cercul electoral din fostul scaun al Orăștiei,

ca deputat pentru universitatea săsească din Sibiu, dl Laurian Bercian, funcționar la „Ardeleana“, care și mai nainte a reprezentat acest cerc. Acest mandat sună pe anii 1898—1900.

In Sebeșul-săesc a fost ales dl Dr. St. Păcurariu, avocat în Sibiu.

Vîtor nu glumă. Al naibii vîtor a mai putut fi și acela, căci etă ce scriu foile maghiare cu privire la ruperea portretului Regelui Carol de pe păretii hotelului dela Vîlcele: „Chipul Regelui român atîra de păretele verandei unui hotel. În noaptea, când presupune (?) că s-ar fi săvîrșit atentatul, a băntuit în Vîlcele un vînt groaznic, vîtorul a rupt chipul de pe părete și l-a aruncat pe alei, unde căzînd jos, i-sau rupt ramele. Dimineața apoi servitorul ospătăriei l-a găsit afară. Tabloul l-a pus din nou în rame și l-a așezat din nou pe părete. Despre atentat, după cum se vede din aceasta, nici vorbă nu poate fi. Eată cum știu șoviniștii a trage lucrurile de păr, când e vorba de a scăpa pe niște nemernici, cari în șovinismul lor îmbătător se dimittă săvîrși crime ca cea dela Vîlcele! Numai căt lumea îi cunoaște prea bine, decât să dea crezîmînt astorful de minciuni patriotică.

Stipendii la școală agricolă. Direcționarea școalei centrale de agricultură din București (Herestru), ne trimite următoarele informații: În ziua de 5/17 Septembrie a. c. se va ține la școală centrală de agricultură din București examen pentru ocuparea a 22 stipendii ale statului român și mai multe locuri de solventi pentru anul școlar 1897—1898.

Condițiunile de admitere la examen sunt:

a) Să aibă etate de cel puțin 16 ani împliniți (dispensă de etate nu se admite).
b) Să fie terminat cel puțin 4 clase gimnasiale, clasice, reale sau un alt curs echivalent. Absolvenții a 8 clase gimnasiale și acei cu testimoniu de maturitate se primesc fără examen. c) Să fie sănătos și de-o constituție robustă, care se va constata de medicul școalei. Cererea de înscriere se va adresa de-adrepțul direcționii școalei centrale de agricultură din București, cel mai târziu până la 4/16 Septembrie. Ea va fi subscrîsă de părintele sau tutorul candidatului, când este minorean, ori de el însuși, când este majoran și va fi însoțită de actul de nastere, actul de vaccinare și certificatul studiilor cerute. Informații mar detailate să se ceară la direcționarea școalei.

Expoziția de vite din Iași. „Deutsche Zeitung“, anunțând importanța expoziției de vite, care se va organiza la 24—28 Octombrie la Iași, spune că primarul Vienei, dl Dr. Lueger, a intervenit în mod confidential pe lângă primarii din Praga, Lemberg și Cernăuți să viziteze împreună această expoziție însoțită de căte un medic veterinar și de căte un consilier municipal.

Eliberat din temniță. Mercuri în septembra astă, s'a eliberat din temniță dela Văt, unde și-a făcut osână de $10\frac{1}{2}$ luni, dl Basiliu Morariu, preot gr.-cat. în Poiana. A fost condamnat pentru *afărare* contra statului.

Nevasta lui Wässerthal călugărită. Sâmbătă trecută, nevasta căpitălului Wässerthal din Sibiu, care și-a dat înima sublocotenului Gariboldi, acum, după ce și bărbatul a fost transferat din Sibiu, a părăsit și dînsa orașul natal, și s'a dus într-o mănăstire de călugărițe din Austria-de-jos, spre a-și ispăsi păcatele.

Vorbă bună pentru ziaristi. În Praga se țin de câteva zile conferințele congresului catolicilor cehi din terile coroanei cechice (Boemia, Moravia și Silezia). Deputatul dietei morave, Dr. Stoian, a vorbit despre „munca ziaristică“, pe care a declarat-o ca ocupăriune afară din cale de importantă, dar și peste măsură de obositare. „Nimeni dintre nezăriști nu știe, a zis între altele, cătă sudoare, căte cunoștințe și oboseli costă munca ziaristică. De aceea, zice, este datorință cercurilor respective a purta grija de redactorii lor, a le usura pe căt numai se poate grije de existență, pentru că se poate pe deplin consacra chemării lor importante și frumoase. Mai ales ar trebui, ca ziaristii să călătorescă mult, să-și reinprospecțe forțele cele mistuite ale trupului și sufletului, precum și să adune noue cunoștințe și experiențe spre a putea astfel menține foaia lor la înălțimea recențelor timpului.“

Sfîrșitul durerilor de măsele. Dr. Klein, medic în Paris, a inventat un fel de materie fluidă, care dacă se toarnă pe măsuau sau dintele ce causează durere, aceea deloc înecată. Asadar oamenii nu vor fi mai mult simili a-și trage dinții, și așa vom ajunge de nu vom avea atâția „stirbi“.

AMICITIE — DISTRACTIE

OARE CUVIVA.

De amic, amic să fi
Dar' prea-prea să nu te fi
Că ai dat dovadă vie
De a ta fătănicie.

Totdeauna te-am avut
Drag în susțet, ba mai mult,
Te-am iubit că pe un frate
Cu multă sinceritate.

Numai astă m'a făcut
Tie de m'am increzut
Ca la tine eu să cat
Cea ce mi-ai refuzat.

Foarte iute așa via
Acest lucru mie așa
De 'n minte nu mi-ar veni
Proverbul citat aici:

,La nicaș nu 'n veselie
Vez cine și-e prieten tie!“
Oarecineva.

FEL DE FEL

Un surd judecat de alt surd. Jud.: Cum ai îndrăsnit să faci un asemenea lucru?

Ac.: Mă chiamă Vasile.

Jud.: (Crezînd, că acușatul l-a insultat)

Ticălosule și mai insultă justiția?

Ac.: Ciobotar, când am de lucru.

Jud.: (Crezînd, că a spus vre-o necuvîntă)

Ai să-mi răspunzi odată ca oamenii?

Ac.: Mama spune, că sună de 27 de ani, dar' bunicul zice, că n'am decât 25 (Rîsete).

Jud.: (furios) Si acum mai răspunzi? Ei binel Având în vedere, că acușatul cutare a făcut... lucrul, de care este acușat, conform articolului... pe care-l știu foarte bine, il condamn la o lună de închisoare.

Ac.: Sună de loc din... dar' acum sed la vîrul meu. Știți d-voastră Ghiță, Ghiță al Catinchii, coconștele, cel, care șede în mahala Trei-Sfetite, lângă biserică, la dreapta.

Jud.: Ear' ai îndrăsnit să vorbești ce nu se cede?

Ac.: Nu-s eu acela.

Un aprobat: (la ureche) dle, omul e surd.

Jud.: Așa, te-ai apucat și de astă apoi lasă... Să mai șeadă o lună la închisoare...

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Concurs.

Prin aceasta se scrie concurs pentru ocuparea **postului de comptabil** la institutul de credit și economii „**Corraineana**”, societate pe acțiuni în Hunedoara (Vajda-Hunyad) cu următoarele condiții:

1. Concurenții au să-și înainteze rugăile subsemnate direcțiuni, la care se alăture documente, cari se dovedească că posed cuațificări și praxă îndestulitoare pentru a putea conduce independent toate registrele contabilității de bancă.

2. Terminul înaintării rugărilor se fixează până la 20 Septembrie n. a. c. *Postul este de a se ocupa cu i Octombrie st. n. 1898.*

3. Alesul numai după un an de probă va fi numit definitiv.

4. Salarul se fixează cu **600 fl. v. a.**, solvit în rate lunare, și apoi tantiemă statutară, socomită dela 1 Ianuarie v.

Hunedoara, la 30 August 1898.

(378) 1-2

Directiunea.

Bekanntschafft.

In einer Provinzstadt Siebenbürgens sucht ein kaufmännisch gebildeter junger Mann, Christ, 30 Jahre alt, der 3 Landessprachen mächtig, selbstständigen Gemischtwarenhandlung Bekanntschafft eines Mädchens oder Kinderlosen Witwe behufs Ehe kennen zu lernen. Konfession Nebensache, Mitgift 1000—2000 fl. für das Vergrössern des Geschäftes jedoch erwünscht Briefe mit Beischluss der Photographie zur adressieren Wilhelm Kirchberger, Broos, Siebenbürgen. Discretion Ehrensache.

(374) 3-3

Szám 376—1898

(377) 1-1
árv.

Arveresi hirdetmény.

Alulirt városi árvaszék ezennel között teszi, miszerint Pap Roma k. k. Pap Brutus és Coriolan tulajdonát képező a szászvárosi 218-ik sz. tjkben A + 1 sz. 537/1 537/2 538 hrsz. alatt foglalt Malom utcaban fekvő 6000 frt becsérték valamint a szászvárosi 170-ik sz. tjkben A + 6 sz. 374/1 375. hrsz. alatt foglalt a sörház utcaban fekvő 8000 frt becsérték házas telkeik **1898. évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 9 órákor** alulirt árvaszék hivatalos helyiségeben megtartandó nyilvános önkéntes árverésen elfognak adatni, megjegyeztetvén, hogy ezen ingatlanok a becsáron alul el nem adatnak és az árverési eredmény jóvahagyását az árvaszék magának fenntartja.

Az árverési feltételek behatóbban a városi árvaszéknél bár mikor betekinthetők.

Kelt Szászvárost, 1898. évi aug. 29-én.

A városi árvaszék.

Acker,
elnök.

Muresian,
főjegyző.

Szám 679—1898
kir. végrh.

(379) 1-1

Aryerési hirdetmény.

Alulirt kiküldött vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának V. II. 144/1898. sz. végzése folytán Dr. Böck Arnold szászvárosi ügyvéd által képviselt Erdélyi Ede brassói lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Reiss (Róza) R. szászvárosi lakos ellen 450 frt tőke, ennek 1898. évi július hó 13-ik napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 33 frt 70 kr. és árverési kitüzei 2 frt 10 kr.

költség kivételes erejéig elrendelt kieligitési végrehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 813 frt 95 krra becsült különféle rőfös-, rövid-, norinbergi- és vegyes áruk, butorok és ágynemüekből álló ingóságok, nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának V. II. 144/2 1898. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén Szászvároson adós lakásán leendő eszközösére **1898. évi szeptember hó 9-ik napján d. u. 3 órája határidől kitüzetik** és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. aug. 22-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. vérehajtó.

Szám 653—1898 kir. végrh. (386) 1-1

Árverési HIRDETMÉNY

Alulirrott kiküldött vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának V. II. 42/1898. szamu végzése folytán Dr. Muntean Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt Szentpéteri István kudzsiri lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Mariutz Juon és társai kudzsiri lakosok ellen 226 frt 89 kr. tőke ennek 1898. évi március hó 15-ik napjától járó 6% kamatai eddig összesen 53 frt 59 kr. és árverési kitüzei 2 frt 20 kr. költség követelés erejéig elrendelt kieligitési vérehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 672 frt 20 krra becsült ökrök, sertések, bika, szekér, butorok, ágyneműek és vasekből álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának V. II. 42/2 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén kudzsiron adósok lakásán leendő eszközösére 1898. évi szeptember hó 7-ik napján d. u. 3 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. augusztus 18-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. vérehajtó.

Szám 698—1898. (381) 1-1
kir. végrh.

Arveresi hirdetmény.

Alulirrott kiküldött vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 11175/1897. sz. végzése folytán Dr. Moldován Szilviusz szászvárosi ügyvéd által képviselt Sommer A. Klinger budapesti lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudzsiri lakosok ellen hátraléka 90 frt 30 kr. tőke, ennek 1898. évi március hó 9-ik napjától, 290 frt 30 kr. után 1897. évi július hó 1-től decembert hó 7-ig, 190 frt 30 kr. után 1897. évi decembert hó 8-tól 1898. évi március hó 8-ikától járó 5% kamatai, eddig összesen 69 frt 03 kr. és árverési kitüzei 3 frt költség követelés erejéig elrendelt kieligitési vérehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 1050 frtra becsült lovak, bivalok, kocsi, hintó és borokból álló ingóságok, nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának V. I. 31/4 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén **Kudzsiron adósok lakásán leendő eszközösére 1898. évi szeptember hó 19-ik napján**

d. e. 10 órája határidől kitüzetik

és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. aug. 27-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. vérehajtó.

Szám 625—1898 kir. végrh. (383) 1-1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirrott kiküldött vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 7675 1897 szamu végzése folytán Dr. Muntean Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt Hirzia Juon a lui Iosif felkenyéri lakos foglaltató javára Pintér Juon és Filimon felkenyéri lakosok ellen eddig összesen 72 frt 08 kr. és árverési kitüzei 1 frt 40 kr. költség követelés erejéig elrendelt kieligitési vérehajtás alkalmával birólag lefoglalt és 380 frtra becsült ökrök, szekerek és szénából álló ingóságok, nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróság 3124/1898 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén Felkenyéren; adósok lakásán leendő eszközösére 1898. évi szeptember hó 5-ik napján délelőtti 10 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz fizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. augusztus 16-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. vérehajtó.

Szám 209—1898. (382) 1-1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirrott birósági vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a dévai kir. törvenyszék 1896. évi 5928. szamu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi „Ardeleana” hitelintézet javára strugári Chivesc Juon és társa ellen 200 frt. kr. s jár. érejéig 1897. évi július hó 29-én foganatosított kieligitési vérehajtás után lefoglalt és 575 frtra becsült 28 szekér széna, 2 ló, 3 kecske, 5 disznó, 200 véka csöv. törökbuszából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. járásbiróság V. 104/1. 1898. sz. végzése folytán 200 frt tőkekötetelés, ennek 1894. évi április hó 18-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 50 krban birólag már megállapított költségek erejéig Strugáron alperesek lakásán leendő eszközösére 1898. évi szeptember hó 5-ik napjának délelőtti 10 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászsebesen, 1898. évi augusztus hó 4-ik napján.

Grasser Károly,
kir. birósági vérehajtó.

(380) 1-1

Szám 697—1898

kir. végrh.

Árveresi hirdetmény.

Alulirrott kiküldött vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 3108. 1898. szamu végzése folytán Dr. Moldován Szilviusz szászvárosi ügyvéd által képviselt Hercz Ármin és fiai budapesti lakos alap- és telülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 86 frt 51 kr. tőke, ennek 1897. évi november hó 19-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 66 frt 40 kr. és árverési kitüzei 3 frt költség követelés erejéig elrendelt kieligitési vérehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 450 frtra becsült hintó, lovák és szerszámból álló ingóságok, nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának 3124/1898 polg. sz. kiküldést rendelő vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 3108. 1898. szamu végzése folytán Dr. Moldován Szilviusz szászvárosi ügyvéd által képviselt Hercz Ármin és fiai budapesti lakos alap- és telülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 86 frt 51 kr. tőke, ennek 1897. évi november hó 19-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 66 frt 40 kr. és árverési kitüzei 3 frt költség követelés erejéig elrendelt kieligitési vérehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 450 frtra becsült hintó, lovák és szerszámból álló ingóságok, nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának 3124/1898 polg. sz. kiküldést rendelő vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel között teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 3108. 189